

ԹԵԿԱՆ ԽԱԶՅԱՆ

ԱՌՈՐՅԱՆ

891.995

Խ- 28

ՊԵՏԶՐԱՏ

2011-05

82-1.9945

ՔԵՎԱՆ ԽԱՉՅԱՆ

խ-28

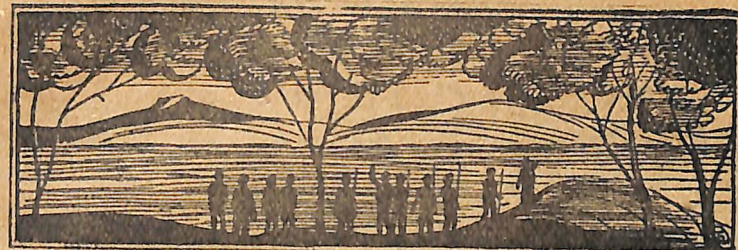
ևր

ԱՌՈՐՅԱՆ

Նկարները ՀՈՎՀ. ՇԱՎԱՐՇԻ

ՊԵՏՏՐԱՏ

ՀԼԿՅԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1938

I

Ճանապարհի յեզերքին,
Դիրքն ու գրիչը ձեռքին,
Լուսյան, կանգնած ժպտաղեմ,
Սպասում եր եղիկին:

Յերբ եղիկը մոտեցավ,
Լուսյան ասաց բարկացած.
— Ի՞նչու այսօր ուշացար,
Մեր խոստումը մոռացար:

Նրանք ուրախ, գրույցով
Կատակներով, հանաքով
Դպրոց եյին շտապում,
Կյանքի լույսը սրտերում:

Յերբ դասատուն ժպտաղեմ,
Հայացքով ջինջ ու վսեմ,
Իսկ հարցրեց բոլորին,
Լուսյան թուով իր տեղից.

— Կարգամ, ընկեր Մինասյան,
Յերեկ յես ու Մարուսյան
Պարապեցինք միասին,
Յեվ ոգնեցինք Մինասին:

1097
39

Զանգից հետո խմբերով,
Ուրախ ու ժիր յերգերով,
Նրանք խաղում են բաղում,
Հրճվում են ու կատակում:

Մերթ ձնե մարդ են շինում,
Շուրջը խնդում ու խաղում,
Մերթ թիթեռներ սպիտակ,
Մերթ ավտոբուս, սավառնակ:

Կյանքով ուրախ ու խոհուն,
Ծաղիկների պես սիրուն,
Նրանք ապրում են աշպես
Ուրախ, սննդով թռչնի պես:

Մի մեծ սրահ լուսավոր
Ընթերցարանն է նրանց,
Այնտեղ նրանք ամեն որ
Ընթերցում են լուռ, սրտանց:

Նրանք ուրախ ու կայտառ,
Հոգով զվարթ ու արի,
Խոհերով հուր, բոցավառ
Պատրաստվում են պայքարի:

II

Գյուղը կանաչ արտերի,
Պարտեզների արանքում,
Ինչպես չքնադ մի փերի
Իր վարսերն է հավաքում:

Շուրջը կանաչ արտի ծով,
Վրան հուրը արեվի,
Արծաթաձալն զնգացով
Ջուրն է վազում Զանգույի:

Արտը ծփում ե բերքից,
Բամբակն անուշ ծիծաղում,
Նրա կանաչ յեղերքից
Հավքերի յերգն ե լսվում:

Այսոր որն ե լուսավառ,
Դարոցական հանգստի,
Աշակերտները կայտառ
Դաշտն են գնում բամբակի:

Լայն դաշտերով բամբակի,
Ճամբաներով թավշապատ
Ինչպես յերթը բանակի
Նրանք անցնում են հպարտ:

Յերբ զեփյուռը հողմաթև
Խփեց նրանց ճակատին,
Նրանք առույգ ու թեթեւ
Բարեվեցին արտերին:

Ձուլը անցավ գրոհի,
Ողակ-ողակ առանձին,
Ու շուրջպարում արտերի
Հնչեց յերգը լուսածին:

Մարգոն կամաց յերգելով,
Լեվուշի հետ միասին,
Բարդանները լցնելով
Ձայն են տալիս Մինասին:

— Մինաս, արի քիչ ոգնիր,
Մի կողով ել հետդ բեր,
Լեվուշ, դու յեւ պինդ սեղմիր,
Այսոր քիչ են բարդաններ:

Համոն քրտնած ու շիկնած
Ձուր ե բերում աղբյուրից,
Փարչը թևի տակն առած
Լցնում դույլը փրփրալից:

Աշխատանքը յեռում ե.
Սմեն ողակ առանձին
Աշխատում ե, վոր իրեն
Հանձնած գործը վերջացնի:

Յեւ յերբ հնչեց փողը զիւ,
Ողակներով շարվեցին,
Արեվակեզ, թեվաբաց
Նրանք ուրախ քայլեցին:

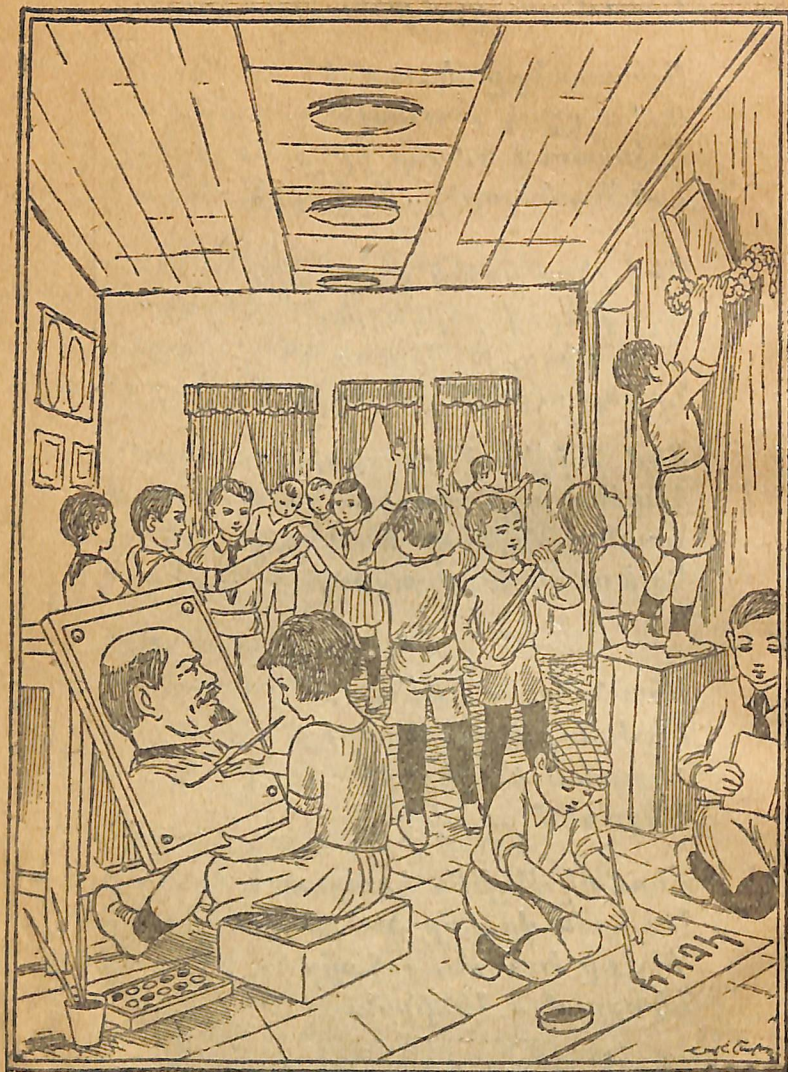
Յեւ հրճվելով հույզերից,
Հաղթանակի յերգերով,
Նրանք անցնում են նորից
Կոլխոզական արտերով:

III

Ահա նրանք: Ամենքը,
Բաժան-բաժան իրարից,
Նկարում են յերեքը
Խնդադեմ ու սիրալից:

Ճերմակ թղթին կռացած,
Լուսյան վրձինը ձեռքին,
Դեմքը խոհուն, լոջացած
Նկարում ե Լենինին:

Հեղոն թերթ ե նկարում,
Վանյան նկարը ձեռքին
Ակումբն ե զարդարում
Ծիծաղի հուրն յերեսին:

Պրակատ ե գրում նա,
Վոժան՝ խելոք պատանին,
Աչքի տակով միշտ նայում
Պատից կախված Լենինին:

Վաղոն, Սիշան ու Վերգոն
Թղթից ծաղիկ են շինել,
Պիոներական ակումբի
Վողջ պատերը զարդարել:

Մի անկյունում Արծվիկը
Յերգի փորձ ե կատարում,
Զարաճճի Շողիկը
Նայում ե ու ծիծաղում:

Սաքոն մատիտը ձեռքին
Վոտանավոր ե գրում,
Նրա պայծառ խոհերին
Կյանքի արեփն ե շողում:

Այսպես ուրախ ու պայծառ,
Լուսածիծաղ ու կայտառ,
Նրանք փորձ են կատարում
Պիոներական ակումբում:

Յերեկոյան պիտի գան,
Իրենց շնորհքը ցույց տան,
Յերեկոյթում բազմամարդ,
Ծնողներին հարապատ:

Յերեկոյան յերբ իջավ
Մթնշաղը կապտագույն,
Լուսնի մահիկը յերավ
Հորիզոնից վոսկեգույն:

Շողաց ակումբը լույստ
Հագար գույնի ու ձեւի,
Հսկեց աղմուկը բեմի
Յեւ զիւ ձայնը Արծալի:

Գանգուր մագերի տակից
Նա լուրջ նայեց դահլիճին,
Հուզարորդոք, խնդալից
Այսպես ասաց բոլորին:

— Մեր սիրելի ծնողներ,
Շատ սիրելի հայրը մեր,
Արեւի պես մշտավառ
Մեզ պահում է միշտ պայծառ:

Նրան յերկար կյանք ու սեր
Ու կրակոտ սիրտը մեր,
Գարուն, ամառ ու արև
Յեւ մեզանից ջերմ բարև:

Նրա սիրով համակված,
Արեւակեզ, կրծքաբաց,
Մենք եւ ձեզ հետ միասին
Ոգնում ենք մեր կոլխոզին:

Թե դասերում, թե խաղում,
Թե բամբակի արտերում,
Մենք զիմում ենք զրոհի,
Վոնց հերոսը մեր դարի:

Սովորում ենք, ամբանում
Մեր լուսաշող աշխարհում,
Արցունք, թախիծ, հոգս ու վիշտ
Մեզնից հեռու յեն ընդմիշտ:

Այսպես է դարը մեր վառ,
Լուսածիծաղ ու պայծառ,
Մեզ փայլալուստ, գուրգուրում
Վոնց մեր հայրն է պահանջում:

Խող միշտ ապրի Ստալինը,
Նրան յերկար կյանք ու սեր,
Վոր մենք նրա խնամքով
Ապրենք ուրախ ու սիրով:

Վարագույրը բարձրացավ,
Զոկը հանգիստ շարվեցավ,
Ողակներով առանձին
Դուրս յեկան ճոխ հանդեսին:

Հնչեց յերգը լուսածին,
Առաջնորդի անունին,
Թմբուկները հաղթական
Վորոտացին բարձրաձայն:

Յերգն ու պարը առանձին,
Յերկար, յերկար թնդացին
Յեւ հանդեսը սիրով լի,
Անցավ զվարթ, բերկրալի:

Ծնողները խնդալիս,
Զավակներին թանկագին,
Խոր ու ուշիմ նայեցին
Ու գոհացած գնացին:

Այս է նրանց առորյան
Մեր որերում հուրհրան:

Խմբագիր՝ Հ. Հայրապետյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գասպարյան
Սրբագրիչ՝ Հ. Մանուկյան

Գլավիթի լիազոր՝ Ա—4016. Հրատ. № 4653.

Պատվեր № 602. Տիրաժ 4000.

Թուղթ 62X94 Տպագր. 3/4 մամ, Մեկ. մամուլ 24480 նիշ՝

Հանձնված է արտադրության 26 մայիսի 1938 թ.

Ստորագրված է տպագրության 25 հուլիսի 1938 թ.

Պետհրատի I տպարան Յերեան, Լենինի փող. 65.

ԳԽԸ 60 Կ.

9619

Տ. ԽԱԿՅԱՆ
ՈՒՄԻ ԲՈՒՆԻ
ԴԻՅ ԱՐՄ. ՍՏՐ ԵՐԵՎԱՆ